

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 459-1921)

Originalt emne

Jorder

Jorder/Fastsættelse af Prisen paa Grunde

Uddrag fra byrådsmødet den 29. september 1921 - side 2

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 459-1921)

Indstilling fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse angaaende Fastsættelse af Prisen for Byggegrunde i Karreen mellem Bogensegades og Faaborggades Forlængelse.

Udvalget indstiller, at Prisen fastsættes til 30 Kr. pr. kv m.

J. Chr. Møller forelagde Indstillingen og udtalte, at det var udmærkede Grunde, som der forhaabentlig vilde melde sig Købere til, saa man atter kunde komme i Gang med privat Byggeri. Prisen paa Byggematerialier og Arbejdslønnen var nu gaaet ned, og nye Ejendomme kom jo ikke ind under Huslejeloven Taleren vilde paa Udvalgets Vegne anbefale Indstillingen.

A. Sneum sluttede sig til Hr. Møllers Udtalelse om, at der forhaabentlig snart maatte komme Gang i det private Byggeri, idet Stillingen herfor nu var bedre end igennem flere Aar. Angaaende Prisen paa de nævnte Grunde ønskede Taleren ikke at stille noget Forslag, men man var i hvert Tilfælde ikke kommen for højt op, naar man sammenlignede det med Grundprisen ved De Mezas Vej. Men Taleren vilde spørge Udvalget om man ikke kunde tænke sig at komme ind paa andre Principper ved Salg af Grunde. Der var næppe Tvivl om, at disse Grunde om 25 Aar var betydelig mere værd end nu, og den Chance, som laa deri, kom ikke Byen til gode, idet Værdistigningen gik i private Folks Lommer. Grundene i

Strandvejskvarteret var f. Eks. solgt for 7-8 Kr. pr. m og var nu langt mere værd, og hvis Kommunen i sin Tid havde beholdt Ejendomsretten over Banegaardskvarteret, kunde man til Dels have undgaaet de store Ekspropriationsudgifter her. Man burde derfor undersøge Muligheden for en Bortfæstning af Jorden i Stedet for at sælge den, og det var ikke noget umotiveret Spørgsmaal, idet der i Boligkommissionens Betænkning ogsaa fandtes en Udtalelse om Aarhus Kommunes Jordpolitik, hvor denne Tanke var berørt. Taleren vilde derfor spørge Udvalgets Formand, om man havde noget saadant under Overvejelse, og hvornaar man eventuelt kunde vente det.

J. Chr. Møller havde ikke tænkt paa, at man skulde ind paa dette Spørgsmaal, og kunde i hvert Fald kun svare for egen Regning. Taleren ansaa det ikke for heldigt for en enkelt By at komme ind paa et saadant Princip; det maatte saa nødvendigvis praktiseres flere Steder, specielt i København. Aarhus By havde i Forvejen vanskeligt ved at sælge Grunde, og det blev sikkert vanskeligere, hvis det skulde være Bortfæstning. De som byggede, skulde have Laan i Ejendommene og Kreditforeninger og lignende var vist ikke indrettet paa at give Laan i Ejendomme, som jo var en Slags Fæste. Angaaende den eventuelle Fortjeneste maatte man huske paa, at det ogsaa var den private Mand, som havde Risikoen, og han var ikke i nogen Maade sikret mod et eventuelt Tab. Emnet havde en enkelt Gang været paa Tale i Udvalget, men man tænkte i hvert Fald ikke foreløbig paa at stille nærmere Forslag herom, idet man først maatte ind i mere normale Forhold.

Formanden oplyste, at Tanken om Bortfæste af Jorden altid havde haft Tilhængere i Byraadet, men var strandet paa det Forhold, at Kommunen nødvendigvis skulde bruge Penge til Anlæg af Gader, og dem var man nødt til at tage ind ved Salg af Grundene. Skulde man nøjes med en Rente af Jorden, maatte man optage Laan til Gadeanlæg. Desuden var der mange private, som ejede Jord i og omkring Aarhus, der gerne vilde sælge Grunde, og Følgen blev da, at Kommunen ikke kunde komme af med noget af sin Jord. Dette gjorde maaske ikke saa meget, hvis Kommunen var pengestærk nok til at beholde Jorden; men hvor Kommunen solgte Grunde, var den Herre over Bebyggelsen, medens denne paa privat Grund ofte blev daarlig, fordi man savnede en ordentlig Byggeplanslov. Af den Grund vilde Byen udvikle sig smukkest og bedst, naar Kommunen gennem Salg af Grunde var Herre over Byggeriet. - Angaaende Banegaardskvarteret, saa var dette i sin Tid bygget paa private Grunde.

A. Sneum takkede for de givne Oplysninger og konstaterede, at Talerne ikke havde stillet

sig helt uvillig til Tanken. Angaaende København kunde Taleren oplyse, at man netop der var inde paa noget i den Retning, og det samme var praktiseret i Kolding. Hr. Møller nævnede eventuelle Tab for Køberne; men det blev der i hvert Fald kun, hvis Byen gik tilbage, og det kunde man næppe tænke sig. Udviklingen vilde dog sikkert komme til at gaa i den af Taleren anførte Retning, og det var ogsaa det rette Princip.

Indstillingen vedtoges.

